

[Finansministeren.]

stilling, landet befinder sig i, at rette frontale angreb imod indeksordningerne og indekskontrakterne, i hvert fald ikke isoleret, men måske i sammenhæng med hele den almindelige pristalsregulerings ophævelse, som jeg netop har omtalt.

Jeg vil også gerne sige, at det er jo ikke således, at indekskontrakterne vokser og vokser i antal. De nåede deres højdepunkt i 1967. I 1967 blev der tegnet 200.712 indekskontrakter i banker, 93.500 i sparekasser og 58.800 i forsikringsselskaber, altså i alt 353.000. I 1968 faldt tallet til 225.000, og i 1969 faldt det til 182.000. Vi er blevet spurgt af 21 mands udvalget, hvordan det er gået i 1970, og så vidt vi kan se, er tendensen til fald her fortsat, hvilket vel også hænger sammen med, at den almindelige finanspolitik og kreditstrammingspolitik ikke ligefrem fremmer folks tendens til at binde sig for indbetalinger i banker, sparekasser og forsikringsselskaber. Men at opgive indekskontrakterne på nuværende tidspunkt vil jeg mene ville være uklogt også af hensyn til landets almindelige økonomiske situation.

Den skærpelse af beskatningen af indekskontrakter, som finder sted ved lovforslaget, såfremt man opgiver selve alderdomsformålet og ønsker pengene ud, inden det tidspunkt er kommet, hvor sikringsordningerne træder i kraft, betyder en forhøjelse til 35 pct. mod før 25, men den træder for indekskontrakternes vedkommende først i kraft fra 1. januar 1972. Det vil altså sige, at her er der ikke tale om nogen tilbagevirkende kraft. Man har hele 1971 til at overveje, hvorvidt man på dette nye lovgivningsgrundlag vil ændre den beslutning, man i sin tid traf om at tegne indekskontrakter, om man vil hæve dem eller ikke hæve dem. Når man har kunnet tillade denne lange frist på indekskontrakternes område, mens man ikke har gjort det for annuitetsforsikringerne, skyldes det jo, at det er uvist, om det er staten, der lettes for en byrde, såfremt indekskontrakterne ophæves i 1971, eller om det er en fordel for den indskydende. I de fleste tilfælde vil vel den pristalsregulering, som staten sikrer tegnede indekskontrakter, være et sådant incitament for de mennesker, der har tegnet dem, at de ikke forlader indeksopsparing.

Jeg vil gerne sige til hr. Haunstrup Clem-

mensen, at jeg er indstillet på under udvalgsbehandlingen at drøfte, hvorvidt vi kan få en skillelinje, om jeg så må sige, ind i de kombinerede rate- og indeksforsikringer, således at den del af dem, der er indeksforsikring, kan gå efter de mildere regler, medens den del, der er annuitetsforsikring, skal følge de øvrige regler.

Hr. Nordqvist gav mig megen ære, fordi jeg var den minister, der fremsatte de vanskeligste tilgængelige forslag. Det takker jeg ham meget for. Jeg ved nu ikke, om ikke den ros er lidt betinget. I hvert fald er det da ikke noget, jeg har tilstræbt. Det kunne måske også være, fordi jeg er en af de ministre, som har de vanskeligste tilgængelige områder, hvor man skal være uhyre forsigtig med paragrafformuleringerne, fordi der skabes forventninger ved en enkelt lidt flot bemærkning i en paragraf.

I det omfang, udvalget ønsker det, er jeg naturligvis rede til at stille teknisk hjælp til rådighed, således at man derigennem kan få de oplysninger og den overskuelighed, som er tiltrængt.

Hr. Helge von Rosen vil jeg gerne sige tak for den tilslutning, han gav til ligningslovens nye bestemmelser. Jeg håber, det må blive bestemmelser, som vil virke fremmende for samarbejdet i virksomheder mellem arbejdere, medarbejdere og arbejdsgivere. Jeg er enig med hr. Helge von Rosen i, at der nok er noget, der kan tydeliggøres, og som endnu står som nogle løse ender i lovforslaget.

Hr. Ømann var ligesom hr. Grünbaum inde på det spørgsmål, om man overhovedet skal præmiere som nu ved at give fradrag i indkomsten, om man ikke skulle foretrække fradrag i skatten i stedet for. Den diskussion har jo stået på i mange år, og en overgang har der været ret mange, der egentlig mente, at fradragets værdi skulle være den samme for den højtbeskattede som for den lavtbeskattede. Men der er kommet én faktor ind i billedet, som har vanskeliggjort en ændring i denne henseende, og det har jeg oplyst over for skatteudvalget, nemlig at vi har fået gennemført kildeskatten, som i mange henseender gør det enklere at arbejde med et fradrag i personens indkomst end i personens skat. Jeg kan i øvrigt sige, at skattedepartementet er i færd med at udarbejde en redegørelse for alle de tekniske